

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhatszós petitsor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Nyilvtér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pö-utca 50-ik szám, Kösch Árpád könyvnyomtató-intézet.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények,
valamint a hirdetési díjak is.

Az emberszeretet nevében.

Nemrég terjesztettek a magyar képviselőház elé egy törvényjavaslatot, a melyen az emberszeretet nemes érzésének harmatcseppje csillog. A javaslat a hét éven felüli, közsegélyre szoruló gyermekek ellátásáról és neveletéséről gondoskodik. Gondoskodik oly okosan, oly meleg szívvvel, a községek anyagi erejének oly bölcs kimélésével, hogy a javaslatról csak a legmelegebb elismerés hangján szólhatunk.

A javaslat tulajdonképpen párja, kiegészítése egy nemrég hozott törvénynek, annak, a mely a hét éven aluli, elhagyott gyermekek eltartásáról intézkedik. A benyújtott javaslat kimondja, hogy az ilyen, közsegélyre szoruló gyermekekről tizenöt éves korukig történjék gondoskodás.

Az a humánus érzés, a mely e javaslatot sugallta, méltó egy modern és felvilágosodott nemzethez. A hol maga az állam ad ragyogó példát az emberszeretet gyakorlására, ott a társadalom sem vonhatja ki magát ama szép kötelesség morális hatása alól, hogy a társadalom nyomorának enyhítéséből vegye ki a maga részét; hogy az irgalom selyemkendőjével törülje le a szerencsétlenek könyvét; hogy a felebaráti szeretetnek mindenféle fajtáját benső örömmel gyakorolja.

A szociális nyomorúság megennyhítésének s így igen sok elégedetlenség lefolyásának problémáját meg fogja oldani az ezerszemű és ezerkarú társadalom oly országban, a hol maga a kormányzat áll az élére az emberszeretet gyakorlásának.

A törvényjavaslatban valóban nagy kedvünk telik. Nemcsak azért a szellemért, a mely törvényalkotásait átlengi, nemcsak azért az

ép, színmagyar lélekért, a mely javaslatában lakozik, hanem főleg azért a módért, a hogy a maga elé tűzött célt eléri. Valóban ritkán nyújtottak be a magyar képviselőházba javaslatot, a hol a kitűzött cél annyira összhangban volna az eszközökkel s a hol annyira sikerült volna egy nemes szociálpolitikai cél érdekében egy székér elé fogni a humanitás gyakorlásának négy legfőbb tényezőjét: a vármegyét, a községet, az államot és a társadalmat.

Vizsgáljuk meg, ha a javaslatból törvény válik, miként alakul az állami gyermekmenhelyekbe felvett gyermekek sorsa.

Hétéves koruk betöltése után a hatóságilag elhagyottaknak nyilvánított gyermekek a viszonyokhoz képest vagy a gyermekmenhely falain belül tartatnak, vagy pedig megbízható gondviselőknél, dazdánál, iparosoknál helyeztetnek el.

A szegény boldogtalanok tehát nem dobtanak ki a világ piacára hétéves korukban, hogy nyomor, nélkülözés és elhagyatottság elrontsa azt a munkát, a mit szívkük és lelkük kiművelésén hétéves korukig végeztek az állami gyermekmenhelyek. A nemes munka tovább folyik akár a menhelyek falain belül, akár azokon kívül, de minden körülmények között a leg gondosabb felügyelet alatt. Ha tizenöt éves korukig így felneveltetnek, akkor már felvértezve léphetnek ki a világba s nem veszhetnek el többé oly könnyen a társadalom számára.

Nagyon helyes és humánus a javaslatnak az az intézkedése, hogy kiváló tehetségű, szorgalmas és jómagaviseletű gyermekek — továbbképezhetőségük céljából — igénynyel bírnak arra, hogy a különböző állami tanintézetknél levő ingyenes ellátási helyekre betétesenek.

Sok fényes tehetség kallódik el az élet nehézségei között. Pedig, ha valamely országnak szüksége van fényes, kiváló elmékre, akkor Magyarország az. Nagy feladatok megoldására nem nagyszámú nép az, a mely rendelkezésre áll. De hát ezer év óta nem is számerejével és fizikai túlsúlyával, hanem fajunk kvalitásával tartottuk fel magunkat oly nagy veszedelmek között. Ezt a kvalitást minden körülmények között fenn kell tartanunk a jövőben is.

H I R E K.

* Új miniszteri tanácsos. Ő Felsége a király — a m. kir. földművelésügyi miniszter előterjesztésére — dr. Szinyei Merse József osztálytanácsosnak a miniszteri tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

* Nyílt levél. A felette nagy számú szives üdvözléseket és jókívánatokat, — melyek kassai kanonokká történt kegyelmes kineveztetésem alkalmából nagyrabecsült jóakaróim, kedvelt oltártestvéreim, barátim és híveim széles köréből úgy ránküfűdi üdvözlésben, miat itthon már tíz nap óta szeretetteljesen irányulnak felém, — egyenkint és külön-külön meghálálni képtelen lévén: Isten fizesse meg azokat, és fogadják — kérem — az illetők ez úton megnyilatkozó forró köszönetemet. Eperjesen, 1901. július 26-án *Pletényi Endre*.

* Adamovich József kurimai róm. kath. esperes-lelkész f. évi július hó 28-ikán ünnepli lelkészkedésének 50 éves jubileumát.

* Halálozás. *Batek Frigyes* földbirtokos, Sárosvármegye közigazg. bizottságának tagja, f. hó 19-ikén hunyt el élete 59-ik évében Zborón.

* Nekrológ. Részvétel vettük és közöljük az alábbi két gyászjelentést: A soóvári esperesi kerület papsága a maga és a gyászoló rokonság nevében legmélyebb fájdalommal jelenti főtisztelendő *Hunyady József* nyug. széplaki m. esperes-plébános f. évi július hó 26-ikán délután 3 órakor szívvelhűdéssel, tevékeny és példás életének 65-ik, áldozópapságának 42-ik évében történt csendes elhunytát. A boldogult földi maradványai július

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A FEHÉR ANGYAL.

— NOVELLA. —

ÍRTA: CSINTEGY GUSZTÁV. (Folytatás.)

Új thema.

— Sokat ettem ma; érzem, hogy sokat ettem!
Ez volt Melkhizédek megjegyzése, mikor Elekes Pista késő este hazakísérte s a kapuban elválni készültek.
— Tudod mit? — felelé a sógor, — végy egy darab cukrot, mártsd vízbe, edd meg és még lefekvés előtt igyál meg rá egy pohár vizet. Biztosítalak, hogy semmi bajod sem lesz. Én rendszeren sokat eszem, mert napközben kifáradok a sok mozgásban, — ha aztán később érzem, hogy sokat ettem, úgy teszek, a mint mondtam: egy darab vízbe mártott cukor — egy pohár víz — pontunk! s nincs többé semmi baj.
— Jó! a próba nem árt, megteszem.
— Nos, hát nem bántad meg, hogy velem jöttél?
— Megvallom, nagyon jól éreztem magamat. Még itt maradsz, úgy-e?
— Mennem kell, pajtás! Otthon elintézetlen dolgaim vannak.
— Pedig szerettem volna még egyet-mást fölolvasni neked.
— Komolyan? — No ha ezt megígéred, akkor nemsokára meglátogatlak.
— Kezet rá — s én is szavamnak állok, hogy meglátogatlak otthon.

— Itt a kezem! — Isten veled — a viszontlátásig, pár hét múlva!

A két sógor összecsókolódzott, aztán elváltak. Melkhizédek úr fölsietett lakásába. Nagyon könnyűnek érezte magát; olyan friss, fiatal volt egész valója, mint már régen nem; s ezt annyival inkább különösnek találta, mert teljes tudata volt arról, hogy sokat evett s mégsem érezte. Pistának ugyan azt mondta, hogy érzi, de ez csak scrupulusának kifejezése volt. Nem is feledkezett meg az «elővigyázati rendszabály»-ról, a mi most Pista receptje volt: megette a cukrot, megitta a pohár vizet, aztán lefeküdt.

Csodálatos orvosság volt az a Pistáé! A professor, mikor másnap reggel fölbredt, azt érezte, hogy semmit sem érez, azaz: hogy nagyon jól érzi magát; semmi gyomornyomás, semmi torokfájás, nátha, csuklósággatás s más ilyen apró daemonok, melyek folyvást háborgatták. Meg nem foghatta, hova lett mindez? Különböben nem is ért rá gondolkodni róla, mert iskolába kellett mennie; ott pedig nagyon szépen magyarázott, elemében volt. A diákok suttogása újra fülébe hangzott: «nagyszerű!»

Még akkor is jól érezte magát, mikor hazaért; érezte, hogy friss erővel foghat a munkához.

Kereste a Máriákat. Nem találta sehol.

Végre észébe jutott, hogy azt a kéziratot sógora vitte magával zálogul, hogy nem szokik el az ebéd elől.

De az most haza utazott. Csak nem vitte magával? Ezt talán csak nem tette? Alkalmasint átadta nényének s az elfeledte hazaküldeni.

Elküldött érte valakit. Az izenet visszajött, hogy ott van, de a kisasszony szeretné elolvasni, addig nem küldi haza.

Tessék! így jár az ember, ha nőkel van dolga. Ezt már most be kell várni.

Melkhizédek urat nagyon bántotta, hogy kézírata nincs itthon. Pedig eltelt három-négy nap s a papiros-csomó még mindig nem került haza. És ezaiatt csak megint megjelentek a régi koboldok, a gyomornyomás, csuklósággatás és a többi Melkhizédek úr benne volt nyakig a bajban. Kedélye is összegémberegett s ábrázata négysegletes lett.

Haragudott az egész világra.

Legalább hát dolgozhatnék, kitölthetné bosszúját a Máriákon. De azokat is egy Mária tartja fogva. Végtére is újra kellett izennie, hogy ha netalán-tán már elolvasta volna, legyen szives hazaküldeni.

A választ írásban kapta, Aszpázia aláírásával; ez azonban nem az ékesen szóló athéni Aszpázia volt, hanem valami spártai amazoné:

«Jöjj és vedd el.»

No erre aztán csakugyan megvolt akadálya Melkhizédek úr. Pedig dehogyan akart ő egyhamar a sógorasszonyékhoz vizitbe menni, hisz ez öt év óta folytatott életmódja ellen elkövetett merénylet lett volna! — De a válasz annyira kategorikus volt, hogy végre rászánta magát, hogy maga megy a kéziratért.

Éppen egy hét múlt el azóta, hogy ott volt. Megint szerda volt s gyönyörű szép szeptemberi nap, ragyogó és meleg; Melkhizédek nem félhetett attól, hogy meg-

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor.,
negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhastós petitsor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirde-
tésért jutányosabb. Nyilntér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pó-utca 50-ik szám, Köcsk Árpád könyvnyomtató-intézet.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények,
valamint a hirdetési díjak is.

Az emberszeretet nevében.

Nemrég terjesztettek a magyar képviselőház elé egy törvényjavaslatot, a melyen az emberszeretet nemes érzésének harmatcseppje csillog. A javaslat a hét éven felüli, közsegélyre szoruló gyermekek ellátásáról és neveléséről gondoskodik. Gondoskodik oly okosan, oly meleg szívvel, a községek anyagi erejének oly bölcs kimélésével, hogy a javaslatról csak a legmelegebb elismerés hangján szólhatunk.

A javaslat tulajdonképpen párja, kiegészítése egy nemrég hozott törvénynek, annak, a mely a hét éven aluli, elhagyott gyermekek eltartásáról intézkedik. A benyújtott javaslat kimondja, hogy az ilyen, közsegélyre szoruló gyermekekről tizenöt éves korukig történjék gondoskodás.

Az a humánus érzés, a mely e javaslatot sugallta, méltó egy modern és felvilágosodott nemzethez. A hol maga az állam ad ragyogó példát az emberszeretet gyakorlására, ott a társadalom sem vonhatja ki magát ama szép kötelesség morális hatása alól, hogy a társadalom nyomorának enyhítéséből vegye ki a maga részét; hogy az irgalom selyemkendőjével törülje le a szerencsétlenek könyvét; hogy a felebaráti szeretetnek mindenféle fajtáját benső örömmel gyakorolja.

A szociális nyomorúság megennyhítésének s így igen sok elégedetlenség lefolyásának problémáját meg fogja oldani az ezerszemű és ezerkarú társadalom oly országban, a hol maga a kormányzat áll az élére az emberszeretet gyakorlásának.

A törvényjavaslatban valóban nagy kedvünk telik. Nemcsak azért a szellemért, a mely törvényalkotásait átlengi, nemcsak azért az

ép, színmagyar lélekért, a mely javaslatában lakozik, hanem főleg azért a módért, a hogy a maga elé tűzött célt eléri. Valóban ritkán nyújtottak be a magyar képviselőházba javaslatot, a hol a kitűzött cél annyira összhangban volna az eszközökkel s a hol annyira sikerült volna egy nemes szociálpolitikai cél érdekében egy székér elé fogni a humanitás gyakorlásának négy legfőbb tényezőjét: a vármegyét, a községet, az államot és a társadalmat.

Vizsgáljuk meg, ha a javaslatból törvény válik, miként alakul az állami gyermekmenhelyekbe felvett gyermekek sorsa.

Hétéves koruk betöltése után a hatóságilag elhagyottaknak nyilvánított gyermekek a viszonyokhoz képest vagy a gyermekmenhely falain belül tartatnak, vagy pedig megbízható gondviselőknél, dazdánál, iparosoknál helyeztetnek el.

A szegény boldogtalanok tehát nem dobtanak ki a világ piacára hétéves korukban, hogy nyomor, nélkülözés és elhagyatottság elrontsa azt a munkát, a mit szívük és lelkük kiművelésén hétéves korukig végeztek az állami gyermekmenhelyek. A nemes munka tovább folyik akár a menhelyek falain belül, akár azokon kívül, de minden körülmények között a leg gondosabb felügyelet alatt. Ha tizenöt éves korukig így felneveltetnek, akkor már felvértezve léphetnek ki a világba s nem veszhetnek el többé oly könnyen a társadalom számára.

Nagyon helyes és humánus a javaslatnak az az intézkedése, hogy kiváló tehetségű, szorgalmas és jómagaviseletű gyermekek — továbbképeztetésük céljából — igénynyel bírnak arra, hogy a különböző állami tanintézeteknél levő ingyenes ellátási helyekre betétesse.

Sok fényes tehetség kallódik el az élet nehézségei között. Pedig, ha valamely országnak szüksége van fényes, kiváló elmékre, akkor Magyarország az. Nagy feladatok megoldására nem nagyszámú nép az, a mely rendelkezésre áll. De hát ezer év óta nem is számerejével és fizikai túlsúlyával, hanem fajunk kvalitásával tartottuk fel magunkat oly nagy veszedelmek között. Ezt a kvalitást minden körülmények között fenn kell tartanunk a jövőben is.

H I R E K.

* Új miniszteri tanácsos. Ő Felsége a király — a m. kir. földművelésügyi miniszter előterjesztésére — dr. Szinyei Merse József osztálytanácsosnak a miniszteri tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

* Nyílt levél. A felette nagy számú szives üdvözléseket és jókívánatokat, — melyek kassai kanonokká történt kegyelmes kineveztetésem alkalmából nagyra becsült jóakaróim, kedvelt oltártestvéreim, barátim és híveim széles köréből úgy ránküfűdi üdvözlésben, miat itthon már tíz nap óta szeretetteljesen irányulnak felém, — egyenkint és külön-külön meghálálni képtelen lévén: Isten fizesse meg azokat, és fogadják — kérem — az illetők ez úton megnyilatkozó forró köszönetemet. Eperjesen, 1901. július 26-án *Pletényi Endre*.

* Adamovich József kurimai róm. kath. esperes-lelkész f. évi július hó 28-ikán ünnepli lelkészkedésének 50 éves jubileumát.

* Halálozás. *Batek Frigyes* földbirtokos, Sárosvármegye közigazg. bizottságának tagja, f. hó 19-ikén hunyt el élete 59-ik évében Zborón.

* Nekrológ. Részvételt vettük és közöljük az alábbi két gyászjelentést: «A soóvári esperesi kerület papsága a maga és a gyászoló rokonság nevében legmélyebb fájdalommal jelenti főtisztelendő *Hunyady József* nyug. széplaki m. esperes-plébános f. évi július hó 26-ikán délután 3 órakor szívszélhűdésben, tevékeny és példás életének 65-ik, áldozópapságának 42-ik évében történt csendes elhunytát. A boldogult földi maradványai július

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A FEHÉR ANGYAL.

— NOVELLA. —

ÍRTA: CSÉNYEI GUSZTÁV. (Folytatás.)

Új téma.

— Sokat ettem ma; érzem, hogy sokat ettem!
Ez volt Melkhizédek megjegyzése, mikor Elekes Pista késő este hazakísérte s a kapuban elválni készültek.
— Tudod mit? — felelé a sógor, — végy egy darab cukrot, mártsd vízbe, edd meg és még lefekvés előtt igyál meg rá egy pohár vizet. Biztosítalak, hogy semmi bajod sem lesz. Én rendszeren sokat eszem, mert napközben kifáradok a sok mozgásban, — ha aztán később érzem, hogy sokat ettem, úgy teszek, a mint mondtam: egy darab vízbe mártott cukor — egy pohár víz — pontunk! s nincs többé semmi baj.
— Jó! a próba nem árt, megteszem.
— Nos, hát nem bántad meg, hogy velem jöttél?
— Megvallom, nagyon jól éreztem magamat. Még itt maradsz, ugy-e?
— Mennem kell, pajtás! Otthon elintézetlen dolgaim vannak.
— Pedig szerettem volna még egyet-mást fölolvasni neked.
— Komolyan? — No ha ezt megígéred, akkor nemsokára meglátogatlak.
— Kezet rá — s én is szavamnak állok, hogy meglátogatlak otthon.

— Itt a kezem! — Isten veled — a viszontlátásig, pár hét múlva!

A két sógor összecsókolódzott, aztán elváltak. Melkhizédek úr felsietett lakásába. Nagyon könnyűnek érezte magát; olyan friss, fiatal volt egész valója, mint már régen nem; s ezt annyival inkább különösnek találta, mert teljes tudata volt arról, hogy sokat evett s mégsem érezte. Pistának ugyan azt mondta, hogy érzi, de ez csak scrupulusának kifejezése volt. Nem is feledkezett meg az «elővigyázati rendszabály»-ról, a mi most Pista receptje volt: megette a cukrot, megitta a pohár vizet, aztán lefeküdt.

Csodálatos orvosság volt az a Pistáé! A professor, mikor másnap reggel fölbredt, azt érezte, hogy semmit sem érez, azaz: hogy nagyon jól érzi magát; semmi gyomornyomás, semmi torokfájás, nátha, csuklósággatás s más ilyen apró daemonok, melyek folyvást háborgatták. Meg nem foghatta, hova lett mindez? Különböznem nem is ért rá gondolkodni róla, mert iskolába kellett mennie; ott pedig nagyon szépen magyarázott, elemében volt. A diákok suttogása újra fülébe hangzott: «nagyszerű!»

Még akkor is jól érezte magát, mikor hazaért; érezte, hogy friss erővel foghat a munkához.

Kereste a Máriaikat. Nem találta sehol. Végre észébe jutott, hogy azt a kéziratot sógora vitte magával zálogul, hogy nem szokik el az ebéd elől. De az most haza utazott. Csak nem vitte magával? Ezt talán csak nem tette? Alkalmasint átadta nényének s az efelede hazaküldeni.

Elküldött érte valakit. Az izenet visszajött, hogy ott van, de a kisasszony szeretné elolvasni, addig nem küldi haza.

Tessék! így jár az ember, ha nőkel van dolga. Ezt már most be kell várni.

Melkhizédek urat nagyon bántotta, hogy kézirat nincs itthon. Pedig eltelt három-négy nap s a papiroscsomó még mindig nem került haza. És ezaiatt csak megint megjelentek a régi koboldok, a gyomornyomás, csuklósággatás és a többi Melkhizédek úr benne volt nyakig a bajban. Kedélye is összegémbereedett s ábrázata négysegletes lett.

Haragudott az egész világra.

Legalább hát dolgozhatnék, kitölthetné bosszúját a Máriaikon. De azokat is egy Mária tartja fogva. Végére is újra kellett izennie, hogy ha netalán-tán már elolvasta volna, legyen szives hazaküldeni.

A választ írásban kapta, Aszpázia aláírásával; ez azonban nem az ékesen szóló athéni Aszpázia volt, hanem valami spártai amazoné:

«Jöjj és vedd el.»

No erre aztán csakugyan megvolt akadáva Melkhizédek úr. Pedig dehogyan akart ő egyhamar a sógorasszonyékhoz vizitbe menni, hisz ez öt év óta folytatott életmódja ellen elkövetett merénylet lett volna! — De a válasz annyira kategorikus volt, hogy végre rászánta magát, hogy maga megy a kéziratért.

Éppen egy hét múlt el azóta, hogy ott volt. Megint szerda volt s gyönyörű szép szeptemberi nap, ragyogó és meleg; Melkhizédek nem félhetett attól, hogy meg-

28-ikán délután 4 órakor fognak a soóvári temetőbe a boldog föltámadás dicső reményében nyugalomra helyeztetni; az engesztelő szentmise-áldozatok pedig július hó 29-ikén fognak a soóvári plébániatemplomban a Mindenhatónak bemutatni. Soóvárott, 1901. évi július hó 26-ikán. A szerető paptársak és gyászoló rokonok imája kísérje a boldogultat! R. i. p. 1.

Hirschmann Ferenc és neje szül. Bellovits Amália, valamint fiuk Ferenc, mély fájdalommal tudják felejtethetetlen, szeretett gyermekük, illetve öcsöce: *Hirschmann Aurél*, élete 22-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után f. é. július hó 26-ikán történt elhúnytát. A drága halott hült teteme a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint f. é. július hó 28-ikán d. u. fél 4 órakor fog a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni, — a gyász-szentmise pedig július hó 29-ikén reggel 9 órakor fog a helybeli főtemplomban lelki üdvéért bemutatni. Eperjesen, 1901. évi július hó 27-ikén. Hosszas szenvedését kövesse örök boldogság a béke honában!

* **Felvételi jelentés.** Az eperjesi áll. tanítónőképző-intézet mintaóvodájába a felvételek augusztus hó 1-jén és 2-ikán délután 2—4 óráig történtek a mintaóvoda helyiségében. Felvehető 60 növendék 3-tól 6 évesig.

* **Pályázatok az eperjesi plébániára.** Az eperjesi plébánia *Pletényi Endre* apátlébanosnak kanonokká történt kinevezésével megfűresedett s most pályázatot hirdetnek reá, melyet augusztus hó 10-ikén kell *Bubics* püspökhöz benyújtani, a ki a kérvényeket annak idején a városhoz fogja áttenni — választás végett. A plébániára — mint értesülünk — többen pályáznak; emlegetik *Sikorszky Endre* töltszéki plébánost, *Brühl Menyhért* héthársi esperest, *Zaborovszky Béla* eperjesi káplánt és dr. *gróf Csáky Adorján* kassai püspöki szertartót. A négy pályázó közül vármegyénkben csak gróf Csáky ismeretlen, miért is felemlítjük, hogy gróf Csáky 1874. szept. 1-jén Kassán született, ott végezte a gimnáziumot Theologiára Budapestre küldetett a központi papnevelő-intézetbe, melyet elvégezván, fiatal kora miatt Bécsbe, az Augustineumba került, majd onnan Innsbruckba, hol az egyetemen jogot hallgatott. Pappá 1898. április havában szenteltetett a hercegprímás budapesti kápolnájában. Egy fél évig Bodrogolasziban működött, mint káplán, honnan a kassai püspök udvarába hívta s azóta mint püspöki szertartó és szentszéki aljegyző van alkalmazva. A választás valószínűleg augusztus végén fog végbemenni.

* **A Magyar Túrtaegyesület** augusztus 18-ikán, vasárnap d. e. 11 órakor *Eperjesen*, a Kollégium dísztermében fogja évi (VI.) rendes közgyűlését megtartani a következő napirenddel: 1. Elnöki megnyitó. 2. Igazoló-bizottság kiküldése. 3. Tisztikar, igazoló- és számvizsgáló-bizottságok jelentései és számvizsgáló-bizottság kiküldése. 4. Költségelőirányzat. 5. A jövő évi közgyűlés helyének kijelölése. 6. A választmány kiegészítése. 7. Netáni indítványok. 8. Dr. Flórián Károly «Eperjes vidéke túrista szempontból» című előadása. A Magyar Túrtaegyesület *úttörve* az augusztus hó 18-ikán, vasárnap tartandó egyesületi közgyűlés alkalmából Eperjesre s onnét az eperjes-tokaji hegységbe

rendezendő kirándulásra a következő: Aug. hó 17-ikén, szombaton d. u. 2 óra 35 perczkor indulás Eperjesre. Érkezés esti 9 óra 58 perczkor. Elszállás után ismerkedési estély. Aug. 18-ikán, vasárnap: Reggelizés 8 órakor. Séta a városban. Délőtt 11 órakor egyesületi közgyűlés a Kollégium dísztermében. 1 órakor közös ebéd. Délután kirándulások. Még pedig: a) 2 1/2 órakor vasúton Nagy-Sárosra s gyalog fel a várba. Ennek megtekintése után esetleg a múmalom meglátogatása. Uzsonna. Esti vonattal vissza Eperjesre; vagy b) 3 órakor séta a Kálváriára, az Erdei lakhoz, Szent-Lászlóhegyre. Uzsonna A Borkút megtekintése után vissza a városba. Este 8 1/2 órakor társasvacso. Aug. 19-ikén: Reggelizés 6 órakor. Indulás 6 1/2 órakor gyalog Soóvárra, a sófőző megtekintése. 1/2 10 órakor szekereken Dubnikra. 1/2 órakor közös ebéd. Ebéd után az opálbányák megtekintése. Ezután kirándulás az 1092 méter magas Simonka tövében lévő menedékházhoz. Itt meghálás. Aug. 20-ikán indulás reggel 4 órakor. A Simonkán a nap fölkeltének megtekintése. Leszállás Dubnik felé. Dubnikról szekereken Ránkfűredre, a geyzir megtekintése. Ezzel a hivatalos kirándulás véget ér. (Ránkfűredről vasutat Kassán vagy Garbocz-Bogdányban érhetni.) Összes költség — kedvezményes vasúti költség nélkül, de a kocsi bérelésével — hozzátevével 35 korona. A kirándulásban való részvétel azon Osztály elnökségéhez intézendő — és pedig legkésőbb aug. 10-ikéig —, a mely Osztályhoz az illető résztvevő tartozik. A kik idejkorán nem jelentkeznek, vasúti kedvezményre szóló igazolványra, elszállásásra, ellátásra, kocsi stb.-re nem számíthatnak. A jelentkezésnél a közös költségek fedezésére 10 korona befizetendő. Bővebb felvilágosítás a központi titkárságnál (Budapest, IV., Aranykéz-utca 6. sz., III. em.) kedden és szombaton esti 6 és 8 óra köz. nyerhető.

Az eperjesi jogász-osztály ebből az alka'omból felkéri tagjait, hogy minél nagyobb számmal jelenjenek meg s részvételüket legkésőbb augusztus hó 5-ikéig az osztály-elnökségnél (Both Tamás, Ásgúth, u. p. Kapi) bejelenteni sziveskedjenek. Ugyancsak ez alkalommal a Magas-Tátra meglátogatása is tevbe lett véve, a résztvevők kedvezményes jegyeket nyerhetnek, ha ebbeli szándékukat ugyancsak augusztus 5-ikén az osztály-elnökségnél bejelentik.

* **A Magyarországi Kárpátgyűlés** központi választmánya augusztus 4-ikén d. e. 9 órakor Tátrafüreden a társalgóteremben a közgyűlést előkészítő ülést és ezt követőleg, ugyancsak aug. 4-ikén d. e. fél 11 órakor Tátrafüreden rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki jelentés. 2. Az egyesület 1900. évi zárszámadásának és a számvizsgáló bizottság jelentésének előterjesztése. 3. Az egyesület 1901. évi előirányzatának előterjesztése. 4. Jelentés az osztályok működéséről, 1900. évi zárszámadásairól és 1901. évi előirányzatairól. 5. A múzeumi bizottság jelentése, 1900. évi zárszámadása és 1901. évi előirányzata. 6. A jövő évi munkaprogram megállapítása. 7. Jelentés a régi Tátra-kutatók emléktábláinak felállításáról. 8. Esetleges indítványok. 9. Húsz darab zóltavi «Frigyes menedékház»-i részjegyek kisorsolása.

* **Hólabda-piknik Bártfa-fürdőben.** Aug. 19-ikén fényesnek ígérkező, teljesen zártkörű bált rendez *Dobay István*, a budapesti hólabda-piknik rendezője, több sárosvármegyei és pesti előkelő család részvételével. A «nyári hólabda-piknik»-nek elnevezett mulatságon — mint értesülünk — a következő családok vesznek részt: Berzeviczy Albert v. b. t. t., Bornemisza Lajos, Bornemisza Ádám, Bárdossy Jenő főispán, Bujanovics Béla, Bánó Iván, öz. br. Ghillány Lászlóné, br. Ghillány Imre, Hegedűs Sándor keresk. miniszter családja, Kőszeghy Sándor, László Zsigmond (Budapest), Liptay István, Hulitius János, Meliorisz Kálmán, Meczner Gyula (Zemplén), Péchy Antal, Hammersberg Jenő koronaügyész családja, Pulszky Géza, Szinyei Merse Kálmán. Abatújából, Zemplénből és Budapestről is több fiatal ember ígerte meg eddig is jövetelét. Különben az is biztosítja a tánczosok elegendő számát, hogy — tekintettel a mulatság «hólabda» jellegére — minden résztvevő hölgy két fiatal ember jövetelét biztosítja. Az összes hölgyek fehér ruhában jelennek meg, a mi igen bájos képpé varázsolja majd a táncztermet.

* **Egyházmegyei közgyűlés.** A VI. sz. kir. városi ág. hitv. ev. egyházmegye f. hó 25-ikén tartotta rendes évi közgyűlését *Kisszebenben*. A gyűlésen *Linberger István* főesperes s *Benczúr Géza* egyházm. felügyelő elnök. Ott voltak Eperjesről: ifj. Draskóczy Lajos s Liptai Lajos lelkészek, dr. Szehtlo János, az eperjesi ág. hitv. ev. I. egyház másodfelügyelője, Klefner Gyula egyházi ügyész, Húsz Armin egyházi pénztáros, esperességi számvizsgáló elnök, Mayer Endre theol. tanár, egyházmegyei pénztáros, dr. Liska Mihály ügyvéd, egyházi kiküldött, dr. Szlavik Mátyás kollégiumi igazgató, Gamauf György koll. tanítóképzői igazgató, Glatz János, Weiszler Lajos; dr. Wallentinyi Samu, Frenyó Lajos kollég. tanárok, Hartmann Albert egyházi kiküldött. Megelőzőleg, július 24-ikén délután, előértekezlet volt, melyen a közgyűlés tárgysorozatát készítették elő s az egyes bizottságok üléseztek. Július 25-ikén reggel 8 órakor gyámintézeti istentisztelet volt, melyen Szlabej Mátyás, a bártfai ág. hitv. ev. II. egyház lelkésze mondott emelkedett hangon, adakozásra buzdító beszédet. *Linberger István* főesperes pedig az oltár előtt imádkozott s áldást osztott. Istentisztelet végeztével offertorium volt az egyházmegyei gyámintézet javára. Ezután *Benczúr Géza* egyházmegyei felügyelő az ág. hitv. ev. egyház feladatait találóan vázoló, lelkes beszéddel nyitotta meg a közgyűlést, melynek elhangzása után a kiküldött gyűlési képviselők igazolása következett. A tárgysorozatot a főesperes évi jelentésének felolvasása vezette be, melynek különösen az adakozásokról szóló része tett mély benyomást a hallgatókra, bizonyosságot tevén arról, hogy az evangéliumi áldozatkészség még nem halt ki. A közgyűlés egymásután tárgyalta a napirend többi pontjait. Nagyobb vita csak a lelkészi választási szabályzat tárgyalásánál volt, melyet módosításokkal fogadtak el. Délben közeledt volt a Svabluka-fürdőn, melyen Kisszeben városának színe-java, közte a polgármester is, ott volt. Lelkes felkőszöntők hangzottak el: első sorban a királyra, majd az egyházmegyei elnökségre, azok felügyelőire, Kisszeben polgármesterére s közönségére. Üdvözlő táviratokat

hűti magát, azért el sem vitte plaide-jét, csak felöltőjét vette magára.

Elindult tehát a hosszú sikátorokon, s most különösen kedvetlenül. Délután két óra sem volt még; hamar át akart esni a látogatáson.

Bizony, mondhatjuk, hogy szíve nagyon csendesen dobogott, nem kell őt félteni semmi érzékeny veszedelemtől; de viszont Aszpáziát se féltették attól, a mit ő Pista nagybátyja tekintetéből kiolvassa, hamis gondolatnak nevezett. De iltl közönyösséggel, sőt mondhatnám: jótűzen dolgozott valami hímzésen; önkéntelenül dúdolgatott hozzá valamit, talán maga sem tudta, mit? mert csak arra volt gondolja, hogy az öltéseket el ne hibázza. Anyja kötötgetve olvasott. Így találta őket Melkhizédek, a ki örült a csendnek, mikor az ajtóhoz ért, mert ebből következtette, hogy nincsenek vendégek. Nyugodtan nyitott be tehát a kopogására fölhangzó «szabad»-ra.

Nagyon szívesen fogadták, s a háziasszony mindjárt le akarta vettetni vele a felöltőt.

— Nem, nem, sógorasszony! — szabadkozott a professzor — kissé melegebb van ott kinn, mint gondoltam, föl vagyok hevülve, a szobai levegő pedig hidegebb most, mint a külső.

Tetszésére hagyták, s a mint elhelyezkedtek, a kisasszony mindjárt támadólag lépett fel professzor bácsija ellen.

— Szép! Hát így kell önt a látogatásra mintegy kényszeríteni?

— Lakonikus levedre czélszasz, Aszpázia!?

— Igenis arra; tudom, hogy különben nem jött volna.

— Legalább még most nem. De levednek mégis megörültem, mert alkalmat nyújtasz vele, hogy egy kis professzori magyarázatba merüljek. Ilyenkor elememben vagyok s tudok legalább beszélni.

— Tud ön beszélni, kedves bácsi, professzori hivatásán kívül is, azt már megmutatta De micsoda professzori magyarázatra készül most?

— Ellened, Aszpázia! avagy elfeledted, hogy te athéni vagy és nem spártai nő? Aszpázia, a dicső Perikles neje, nagyon ekesen szóló s így alkalmasint bőbeszédű asszonyság vala; az nehezen írt volna ilyen spártai jellemű levelet.

— Azt elhiszem, de én nem is az a szép beszédű Aszpázia vagyok. Lehetett ily nevű nő Spártában is azok közt, a kik szerényen, hír nélkül töltötték be egyszerű hivatásukat. Ne csóválja fejét, kedves Melkhizédek bácsi! Hígyje meg, tréfán kívül, engem bizonyos tekintetben egészen spártai módra neveltek. Nos, kedves anyám, bizonyíts mellettem.

— Leányomnak igaza van, — szóló közbe az anya. — Nehezen is szántam rá magamat, de boldogult férjem akarta, s most már belátom, hogy igen helyesen intézkedett. Mariska gyöngé, beteges gyermek volt. Sokáig aggódtam a miatt, hogy elveszítjük. Végre férjem bizonyos akart lenni a felől, hogy mi baja. Fölvittük Budapestre s a leghíresebb orvosokkal vizsgáltattuk meg. Valamennyinek véleménye megegyezett abban, hogy a gyermeknek semmi szervi baja nincs, csak gyenge; edzeni kell, de szigorú következtessé-

gel és fokozatosan, úgy idővel ép egészséges testű lesz. Ekkor kezdődött a spártai nevelés. Hidegvíz, szabad levegő, gimnasztika — hisz ön tudja, miből áll az. Szegény gyermek, néha úgy didergett, hogy magam sirtam helyette. De áldom boldogult férjem szigorú következtességét, mert Mariska évek mulva csakugyan erős, edzett, egészséges leány lett.

Melkhizédek ezalatt maga elé nézett, mintha gon dolkoznék azon, a mit hallott; végre megszólalt s egy kissé mosolygott is hozzá:

— E szerint te edzett, spártai leány vagy, Aszpázia!?

— Úgy van. Semmiféle időjárás sem hoz ki sodromból. Képes vagyok, ha kell, a legcsikorgóbb téli időben is hideg szobában hálni, vagy hegyeket mászni, s nem didergek.

— No ez nagyon szép tulajdonság, hanem bizonyos északi véralkat kell hozzá; egy afrikai hővérű ember nem állná ki, pedig azért egészséges szervezetű lehet.

— Megszokná az is. Én azt hiszem, hogy ez egészen a szokástól függ. A ki kényeszteti magát, annak minden megárt.

— Van benne valami. De azt csak megengeded, hűgom, hogy fájni nem kellemes érzés! — És minek fázzék az ember, ha nincs rá kényszerítve?

— De ön csak nem fázik, kedves bácsi! Mert ha azt tudom, inkább befűttemek.

— Isten ments! Inkább a felöltőmet is levetem, mert csakugyan meleg van.

És csakugyan levetette felöltőjét és — nem fázott!

— Most pedig — szólalt meg újra — megengeded

küldtek innen: Szent-Iványi Árpád egyházkerületi felügyelőnek, Zelenka Pál püspöknek, Bánó József érdeműs volt egyházmegyei felügyelőnek, id. Stehlo János kiérdemült főesperesnek. A társaság az esti órákig ott maradt a fürdőn, szórakozva, élvezve a remek kilátást s a friss, üde jó levegőt, a mikor is az eperjesi és kassai küldöttek a 9 órai vonattal indultak hazafelé.

* **Adományok tanulók jutalmazására.** Dr. Berzeviczy Albert v. b. t. t., a berzeviczei áll. el. iskolai gondnokság elnöke, a berzeviczei áll. el. iskolába járó, az 1900/1901. tanév alatt legjobb magaviseletet és legtöbb szorgalmat tanúsított növendékek jutalmazására 12 koronát adományozott. — A bártfai áll. el. iskolai tanulók jutalmazására Csontos Alajos igazgató tanító 120 koronát gyűjtött, mely összegből 130 tanuló jutalmaztatott meg. Adakoztak: Rhódy Alajos és dr. Glück Jónás 10—10 kor.; Korányi Antal, dr. Mankovics Rezső és Toperczer Albert 5—5 kor.; Ott János 4 kor.; Justh Alfréd és dr. Vas Antal 3—3 kor.; Exner Ernő, Fuzsl Lipót, Löcherer Gyula, Tóth István, dr. Weisz Bernát, Soós Lajos, Keczer László, Kádár Lajos, dr. Árje Fülöp, Tahy István, Komka József, Fekete István, Szűcs István, dr. Uhlig Leo, Jármy Titusz és Tirscher István 2—2 kor.; Románszky Antal, Szlabey Mátyás és Zahoránszky Sándor 1—1 kor.; Eperjesi Széchenyi-kör bártfai vidéki választmánya 20 kor.; Vöröskereszt-egylet bártfai fiókja 10 kor.; Bártfai Takarékpénztár 5 kor.; Bártfai Hitelbank 10 kor. A kir. tanfelügyelő az adakozóknak áldozatkészségükért köszönetét fejezi ki.

* **Sár-buczkák az utak mentén.** Volt idő, mikor a város utainak és árkaiknak tisztítását — szintűgy, mint most — városunk erre hivatott emberei végezték, csak hogy akkoriban könnyebb volt ez a munka, mivel csak félmunkát kellett végezniök a sártisztítóknak, t. i. akkoriban csak összekaparták és buczkákba hordták, az útról való eltakarítást egy élelmes gazdember végezte, ki teóriája szerint kitűnőnek találta ezt az utcai sarat földjeinek termékenyebbé tételére. Szegény meghalt; úglátszik azonban, hogy erről nincs tudomásuk városi kocsisainknak, mert ők csak folyton rakják buczkákba a sarat s azt várják, hogy annak eltakarítását majd csak elvégzi talán aratás után az a szemes gazda. Pedig hiába várják; jó lenne őket arról értesíteni, hogy szegény nincs többé. Valóban, valahányszor a vasút felé visz utunk, mindannyiszor szemünkbe ötlenek ezek az éktelenkedő sár-buczkák, s kérjük, miért hagyják azokat heverni az út szélén, hol kiszáradva, lassankint ismét porrá válna, csak szaporítják azt a porfelleget, melyet kellő locsoltatás híján be kell lehelniük? Vagy talán az összhang kedvéért vannak azok ott, mert az út egyik oldalát a szokásos kavicsdombok díszítik, a másikat minden kavicsdombbal szemben egy sár-buczka (!)...

* **Falragaszok kiragasztása.** Már mult számunkban tettük meg észrevételeinket a falragasz-kiragasztási helyek rendezéséről; nem mulaszthatjuk el újból felhívni az erre illetékes hatóság figyelmét egy oly visszaélésre, mely nézetünk szerint betiltandó volna. Tessék megtekinteni színházunk frontját, annak falai tele vannak ragasztva különféle hirdetésekkel, sőt mi több, még a színházi bejáró-ajtók is el lettek csúfítva falragaszok

által. Ez már mégis túl megyen a megengedett határon. A színházi fal elsősorban volna ellátandó alkalmas hirdetősi táblákkal, és szigorúan volnának utasítandók a falragasztó kiragasztók (hordáraink), hogy más helyre, mint a hirdetéseknek szánt táblákra ragasztani nem szabad. Utóbbi időben még a villamos-világítási póznák is falragaszok felragasztására használtak. A jelenlegi állapotnál az sem árthatna, ha időről-időre a falakról lemálló és zászloként lelógó régi falragaszokat — melyek semmiképp sem válnak utcasarkaink díszére — a rendőrség letépné.

* **Csőd-elrendelés.** Az eperjesi kir. törvényszék *Weber Károly* helybeli kereskedő ellen elrendelte a csődöt. Csődbiztos Demjén Zoltán; tömeggondnok Szmoligovics Szilárd; bejelentési határidő szeptember 16., felszámolás október 10., csődválasztmány pedig szeptember 27.

* **A tátralomniczi lóversenyek** ezidén augusztus 7., 8., 10 és 11-ik napjain fognak lefolyni. A nevezések után indulva és tekintetbe véve a döntés alá kerülő nagy versenydíjakat, valamint azt a körülményt, hogy a legelső istállótulajdonosok lovai fognak a sikkra kiállani, az ideai versenyek igen érdekesekeknek ígérkeznek.

* **Iparosok közös műhelye Kassán.** Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter elhatározta, hogy az ország nagyobb városaiban és így Kassán is közös műhelyeket állít fel, hol nagy számban fognak alkalmazást nyerni az egyes szakiparosok. A többi műhelyek felállítására Szeged, Debreczen és Kolozsvárt történik meg. E műhelyek nagyszabásúak lesznek s gépeiket villamos-erő fogja működtetni.

* **Olcso villanyvilágítás.** Alsókubin város világitása ügyében a törvényhatóság az acetylén-világítás mellett döntött. Alig hogy ez megtörtént, egy amerikai mérnök a városnak a villanyos-világítás bevezetésére tett ajánlatot, melyszerint egy lámpának havi költsége, napi 24 órai használat mellett, csak 70 fillérbe kerülne. Úgy látszik, valóban amerikai ajánlat volt.

* **A szepesi vászon és a házalási tilalom.** A kassai kereskedelmi és iparkamara feliratot intézett a kereskedelmi kormányhoz a melyben kéri, hogy a szepességi vásznat és vászonkészítményeket vonja ki a kormány a házalási tilalom alól.

* **A «Zenélő Magyarország»** zongora- és hegedűzeneműfolyóirat most megjelent 14-ik füzeté a következő szép zeneműtudságokat tartalmazza: I. Orbán Árpád: «Leszáll az éj, reszketnek a csillagok» magyar dalt. II. Gaál Ferencz: «Szerb népdal-egyveleg»-ét. III. Mendelsohn Bódog: «A vándormadarak búcsúja» duettet. IV. Beriot Ch: «Souvenir de Mozart», hegedűre, zongorakísérettel. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a *Zenélő Magyarország* minden füzeté, miért az minden zongorázó- és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, műdal, couplet, salon-, tánczenét s hegedűtudságokat kedveli, különösen figyelmébe ajánlhatók annak havonként kétszer megjelenő, 10—10 oldal tartalmú füzetéi. Egy negyedévre 6 füzet 60 oldal tartalommal 3 korona előfizetésért kapható, s előfizetése a most folyó negyedre s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a *Zenélő Magyarország* (Klökner

Ede, zeneműkiadóhivatalába, Budapest, VI., Csengery-utca 62a, augusztus 1-jétől VIII. József-körút 24. sz. a intézendők, a honnan mutatónyűzetet 60 fillér be- küldése ellenében megismerésre bérmentve küldenek.

* **Siketek és némák oktatása.** A kultuszminiszter most küldötte meg a törvényhatóságoknak azokat a könyveket, melyek a vakok, siketnémák és a beszédhibában szenvedők oktatásáról szólnak. A könyvek szétküldésének az a célja, hogy megismertesse azokat a módokat, melyekkel e testi fogyatkozásban szenvedőket legjobban lehet gyógyítani s hogy propagandát csináljon annak az eszmének, hogy minél több helyen állítsanak föl iskolákat a szenvedő gyermekek számára. Az ilyen iskolákban a tanítást tanítók és lelkesek vállalhatják el, kik a kultuszminisztertől segélydíjat nyernek. A kultuszminisztériumnak ez az akciója örvendetes jele annak, hogy annak a körrendeletnek, melyet a siketnémák oktatásáról nemrégiben adott ki a miniszter, gyorsan érvényt is akarnak szerezni.

* **Divat fehérművekben.** A modern ízlés különösen a fehérművek díszítésében nyilvánul. A *Wiener Mode* divatlap legújabb száma több fehérmű készletet mutat be sok szép színes és fehér díszmunkával. A füzet érdemes a megőrzésre. Fehérművek mellett tartalmazza a legújabb toiletteket, kalapokat, «Bécsi gyermekdivat»-ot, tengerparti és nyári divatlapot urak számára, válogatott kézimunkákat és egész sorozat szórakoztató olvasmányt. Ezen füzetet új évnegyed kezdődik; negyedévi előfizetése 3 korona. Előfizethető minden könyvkereskedésben, postahivatalnál, valamint a kiadóhivatalnál: Wien, VI., Gumpendorferstr. 87.

* **Hal-ölés.** Bizonytalan s rendszerint kínzó eljárás a halat úgy megölni, hogy fejét valamely szilárd tárgyba ütögetjük, s kalapáccsal fejbe ütni is csak akkor sikeres és nem kínzó, ha egyetlen ütéssel sikerül az állat agyát s nyílt-agyát szétrocsolnunk. A horoggal fogott legerősebb csukát is úgy öljük meg, hogy derekát kendőbe csavarva, ott bakkézzel átfogjuk, fejét a torok tájon valami kemény tárgyhoz támasztjuk és hüvelyknyi széles kését jó éles vésővel mélyen bevágunk a fejébe a tarkóján ott, a hol az a nyakkal összefügg. A nyílt-agy ez átvágására az állat egyetlen szempillantás alatt teljesen mozdulatlaná válna, azonnal halott. Az egy marokkal át nem fogható nagyságú halat más emberrel kell rögzíteni s a jelzett módon kiirtani.

* **Új hatfilléres bélyegek.** A kereskedelemügyi miniszter a hatfilléres levéljegy színének a többi levéljegy színtől elütőbbé s élénkebbé tételére céljából a hatfilléres frankójegy színét az eddigi vörös-barnáról zöldes-barnára változtatja. Az új hatfilléres jegyet a jelenleg érvényben levőkből még rendelkezésre álló készlet elfogyta után fogják forgalomba bocsátani. Az eddigi hatfilléres jegyek érvényessége 1901. december 31-ikével megszűnik.

* **Szegény kávéházi kaszírnök.** A kávéházaknak mindaddig fő-vonzóerejük volt a kávéházi trónus, a melyben rendszerint egy-egy csinos hölgy uralkodott a cukoradagok, a különféle szeszes-italok és — a szívek fölött. Mindez azonban rövid idő múltán megváltozik. Egy mai felhívata'os közlemény ugyanis a kö-

Aszpázia, hogy az én látogatásom tulajdonképeni okára térjek át.

— A Máriaakra?
— Reméllem, átolvastad már.
— Átolvastam, de megvallom, nem nagyon kellemes érzést támasztott bennem. Bácsi ugyan még csak az egyik Mária írtta meg, azt sem egészen, a mű tehát törődék; de elég arra, hogy belássam, milyen gyámoltalan teremtés volt ez az első Mária, s a mint a munka irányából s hangjából következtetem, a második Mária sem lesz szebb színekkel festve.
— Óh azt nem fogod gyámoltalannak találni!
— De uralkodása nem lesz kedvező a házára nézve Hisz ismerem a történelemből; ismerem azt a felfogást is, melyhez ön tartozik. Milyen sötét képek!
— Kedélyemhez illenek.
— Kedves Melkhizédek bácsi, egy kéréssem volna önhez.
— Nos, halljuk!
— Lássam, én legjobban szeretem a világtörténelemben az athéni görögök történetét, különösen Perikles korát; de én csak kézikönyvekből ismerem Athént s nagy embereit, csak általános főbb vonásokban, a hogy világtörténeti nagy eseményekkel van kapcsolatban életük. Egyes részleteket ugyan olvastam, de csak töredékesen. Nagyon szeretnék valami összefüggő egészet olvasni Athén műveltségéről, Perikles korában, különösen arról, hogy milyen hatása volt Aszpáziának Athéné társadalmi életére. Írjon nekem arról egy korrajzi tanulmányt.

Melkhizédek megdöbbenve nézett rá.

— Én? Aszpáziáról? — kiáltá önkéntelenül.
— Ön talán nem szereti a görögöket?
— Valaha legkedvesebb népem volt.
— Akkor ismernie kell műveltségüket s azt a klasszikus szépet, mit ők teremtettek. Egy rokona kéri önt, a ki ezért örökre hálás lesz önnek... Vagy nem akarna ön engem tanítani? mikor idegeneknek megteszi, még pedig lelkesedéssel!

Olyan szépen tudott kérni azokkal a lelkes ragyogó szemekkel! — Melkhizédek meg volt fogva. Érezte, hogy ebből a kelepceből nehezen szabadul ki.

— De hát mért kéred ezt éppen tőlem?

— Hát kitől kérem? És illenék-e mástól kérnem, mikor egy olyan rokonom van, a ki a történelem híres tanára.

— Híres nem, csak lelkiismeretes. De lásd, húgom, az, a mit te kérsz, nem való nekem; én azt a szép korszakot csak elrontanám neked.

— De hisz éppen az előbb mondta, hogy lelkiismeretes tanár; én hiszem, hogy csak az igazat fogja megírni nekem. Hát oly nehéz az önnek: elfogulatlan tiszta tekintettel nézni azt a kort, mely magában is oly derült, világos!

Melkhizédek megadta magát.

— Jól van, húgom! Megírom neked Aszpázia korát; legalább lásd, mivé sülyedhet az ember még oly ragyogó világban is, a minő Perikles kora volt, s a milyen mélyre sülyedt a görög nép Perikles után a peloponnesusi háborúban.

— Óh, a sülyedésből nem kérek; nekem nem kell a peloponnesusi háború, nekem csak azt a ragyogó világot írja le, Perikles korát és abban Aszpáziát.

— Jól van, meg lesz kivánságod.

A leány tapsolt, annyira örült, hogy Melkhizédeknek is szinte kedve kerekedett örülni.

Aszpázia aztán benyúlt asztalfiókjába, onnan egy kéziratcsomót vett elő s ismét komoly, kérő tekintettel nézett Melkhizédekre:

— Aztán még egy igen — igen nagy kéréssem van.

— Nos mi az? már benne vagyok, hát csak ki vele!

— Kérem, ne folytassa addig *est!*

Ezzel átnyújtotta a kéziratot.

Melkhizédek iparkodott a papirosomót zsebre dugni, csak azután szólalt meg:

— A Máriaikat érti?

— Hadd aludjanak addig, míg ön Athénben, Aszpázia termeiben időzik.

— No ezt nem kellett külön kérned; nagyon természetes, hogy aludni fognak addig, mert hiszen egyszerre két különböző világban nem lehetek.

— A részleteket pedig apródonként elhozza nekem.

— Mindent ígérek már!

— Jól! többet egyelőre nem kérek.

Ideje is volt már befejezni a témát, mert Melkhizédek úr annyira kijött a sodrából, hogy még a felöltöt is elfeledte fölvenni, mikor hazament.

Így jár az ember, mikor fiatal nőrokonai vannak!

(Folytatása következik.)

vetkezőket jelenti: „Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter, elrendelte, hogy a kávéházakban alkalmazott u. n. kaszírónoknak ez évi aug. 1-jétől csak oly női személyek vehetők fel, a kik életük 40-ik évét már betöltötték. Ez a rendelet a már alkalmazásban lévőkre nem vonatkozik. Ez a rendelet kegyetlenül sújtja úgy az aranyifjúságot, mint a kávéházak ismert törzsvendégeit, a kik idáig nagy szakértelemmel és igazán bámulatos kitartással támogatták a kávéházi trónusokat. Ha majd a nemzet matrónái ülnek a trónuson, aligha nem megcsappan buzgalmuk és kitartásuk, nagy öröme a családanyáknak, a kik ezentúl nem lesznek kénytelenek minden este külön kukli-prédikációt betanulni szeretett életpárjuk méltó fogadására.

* **Rák-ölés.** Tudatlan emberek hideg vízben teszik tűzhöz a rákot s forralván a vizet, az állatot hosszas halálúsának teszik ki. Vannak, a kik ez állat farkát megfogván, ezt megcsavarják azon hitben, hogy a rák így meghal s nem kerül élő állapotban a forralandó vízbe. Mindkét eljárás fölösleges állatkínzás s az egyedül helyes eljárás rákfőzésnél az, hogy az ember már teljesen forrásban levő vízbe teszi az élő állatot. Ebben egyetlen szempillantás alatt meghal s húsa jobb ízű, mint ellenkező esetben. Hogy a leves is igazán jó legyen, az nem annyira a főzés módjától, mint inkább a rák számától függ. Több rák — jobb leves.

* **Kell-e üzletáthelyezéshez iparendély?** A belügyminiszter ezévi 40. sz. határozatában kimondta, hogy annak, a ki iparüzletét ugyanazon elsőfokú iparhatóság területén fekvő más községbe helyezi át, új iparigazolványt szereznie nem kell, hanem csak a lakváltozást kell bejelenteni. A határozat a következő: „M. Péter p—i lakos ellen engedély nélkül való iparüzés és építkezés miatt folyamatba tett kihágási ügyben a vármegye alispánja által a tordai járás főszolgabírája elsőfokú büntető-ítéletének megváltoztatásával hozott másodfokú felmentő-ítélete az iparkihágásra vonatkozó részében a kereskedelmi miniszter elhatározásához képest helybenhagyatik; az építés rendőri kihágásra vonatkozó rész ellenben az elsőfokú ítélet vonatkozó részével együtt feloldatik s a valódi tényállás tüzetesebb megállapítása végett új, szabályszerű tárgyalás rendeltetik el. Helybenhagyandó volt az iparkihágási rész, mert az 1884. évi XVII. t.-cikk 56 §-a értelmében: „Ha az iparos állandó lakását és üzletét más iparhatósági kerületbe teszi át, mindazt tartozik teljesíteni, a mit a törvény új iparüzlet megindításánál követel. A tárgyiratok tanúsága szerint vádolt a kovácsipart S. án, a t—i járási főszolgabíró által kiszolgáltatott s az iratokhoz csatolt iparigazolvány alapján új iparüzletét szintén a tordai járásba tartozó P. községbe helyezte át. A törvény idézett rendelkezését egybevetve az imént jelzett ténykörülmenyekkel, nyilvánvaló, hogy utóbbi helyen folytatott iparára nem tartozott új iparigazolványt szerezni, hanem elegendő, ha az illetékes elsőfokú iparhatóság az ipar álladékaiban történt ezen változást az 1884. évi XVII. t.-cikk 178. §-ának rendelkezéséhez képest az iparlajstromban feljegyzi. Az építésrendőri kihágási részt fel kellett oldani, mert az eddigiekkel nem lett megállapítva, hogy a vádolt által elkövetett cselekmény terhére felróható-e, miután az ő védekezése és a feljelentő vallomása között eltérés van, minélőgva szembesítéssel eszközözendő újólagos kihallgatásokkal a valódi tényállás megállapítása elrendelendő volt.”

* **Széll Kálmán a vármegyei tisztviselőkért.** Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter, a következő körrendeletet intézte a törvényhatóságokhoz: „A vármegyék régi idők óta állandóan kifejezést adtak felirataikban azon meggyőződésüknek, hogy az egyes tisztviselői állásokhoz kötött, hivatalos rendeltetéssel bíró mai átalányok, mint a fenntartó életviszonyoknak meg nem felelők, magasabb összegben lennének megállapítandók, s egyúttal ily célból az állami pótvadalmazás emelését kérelmezték. Részemről a vármegyék ezen kérelmét teljes mértékben indokoltnak találok és mert úgy vagyok meggyőződve, hogy a vármegyei tisztviselők, segéd- és kezelőszemélyzet törzsfizetésének állami pótvadalmazás útján történt és ez évben országserzte befejezést nyert felemelése az elérni kívánt eredményt tényleg csak akkor fogja biztosítani, ha az átalánnyal ellátott tisztviselők a hivatalos jellegű kiadásokat a sajátjukból fedezni nem lesznek kénytelenek; elhatároztam, hogy az úti-, irodabér- és irodaátalányokat valamennyi vármegyében megfelelő pótvadalmazás utalványozásával, a részemről nélkülözhetetlenül szükségesnek látott összeg erejéig kiegészítem, illetőleg felelelem. Erről a törvényhatóságot oly figyelemzetéssel tájékoztatom, hogy ezen elhatározásomhoz képest módosult átalányösszeget a folyó évi költségvetésnek megfelelő rovataiba ezen rendeletre való hivatkozással állítottam be.”

* **A gyermek jölete** minden szülőnek és nevelőnek legnagyobb gondját képezi. Ennek előmozdítása és fenntartási módja pedig igen egyszerű: lehetőleg sok mozgás a szabad levegőn és természetes táplálkozás. A táplálkozásnál a mindennapi szükségletek és szokások határoznak. Reggel és délután mindenesetre a legjobb ital a tej, de nem ritkán elundorodik tőle a gyermek, s állandóan sem viseli el mindig. Ehhez létezik azonban egy úgyszólván fenséges pótlék: a *Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé*, a mely erősen készítő és a tejbe adva, kellemesség, mindinkább megfelelőbb íz, egészségi hatás és erősítés tekintetéből ideális italt képez nemcsak gyermekeknek, hanem mindenkinek, nevezetesen asszonyoknak, ideg- és gyomorbetegségeknél stb. is, a kiknek csillapító és egyúttal tápláló itala van szükségük. A Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé ezek az előnyei ma már világszerte ismeretesek. Ez a pótlék a legtöbb családban mint pótlék a babkávéhoz használtatik, a melynek káros hatását megszünteti, ízet enyhébbé és kellemesebbé teszi. Ezért egyetlen család asztaláról sem szabadna hiányoznia, mert felülmúlhatatlan módon magában egyesíti a babkávét kedvelt ízet, a malátának az egészségre nézve oly jótékony hatású tulajdonságaival. A mit egy gondos háziasszony napi szükség-czikkeinél csak megkivánhat: egészséget, jó ízt és takarékoságot, mindazt feltalálja a Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé használatával.

* **Oktatás — képek segédelmével.** A franciaországi elemi oktatásban érdekes reformot tervez Leygues közoktatásügyi miniszter. Azt akarja, hogy az első osztályban az abc-és könyvek helyett képeskönyvek foglalják el. A miniszter úgy tervezi, hogy ezeket a francia képeskönyveket a legelső francia illusztrátorok állítsák össze a gyermek értelméhez mérten, de természetesen pedagógiai czéllal és az általános humanizmus, meg a hazafiság szellemében. A gyermek első tankönyvében ilyenformán nem lesznek betűk, hanem három-négy rajzból kiolvasható történeteket fog tartalmazni. Ezzel kettős czélt érnek el: Először a gyermek szivesebben foglalkozik képekkel, mint betűkkel, másrészt pedig az oktatásnak az lévén a menete, hogy a gyermek a képekben ábrázolt történeteket elmondja, s így nagy fokban képezi a gyermek beszédképességét és kiválóan gyakorolja az értelmét. Az új fajta oktatással már legközelebb megkezdik a próbákat.

* **Régi metszetek** közt lapozgatva, csodálatosan lep meg bennünket a mult idők hangulata. Ezekből a sárga, dohos szagú lapokból az emberiség egész történelmének kísértete száll elénk. Kezünkben megreszket a lap, melyen egy-egy hosszú fürtű, spanyolkalapos fiatal ember, egy-egy kopasz, vézna testével drága palástjában egészen elvesző püspök, egy-egy nagyszakállú, tollaskalapos, egyeneskardú fejedelem képe tekint felénk. Az esetlen alakok, a lehetetlen ruhák, a nagy fejek és parányi kezek, a ruhába temetett emberi forma, a címerekkel körülrakogatott tájkép, egy-egy minden szépségéből kivetkötött óriás palástú, bársontyengerben szinte fuldokló, de akkor szépnéket tartott asszony tekintete az évszázadok suhanását csendíti fülünkbe. A kinek a képe csak ránk maradt, mind nagyobb ember volt a többinél; a kit milliók vezérüknek ismertek, a kinek a vonásait képfőzők a világot bármily kicsiben is mássá formálni és a kiknek története, élete számtalan bizonytalanságból nagynehezen kihüvelyezett pár sor nyomtatott betű, a melyről senki sem tudja, igazság-e vagy tévedés, való történet-e vagy félreírás, a melynek az igazsága ki fog-e derülni és meg fog-e maradni, vagy a melyet egy szobatudós egy Beitraggal ösdönt. Az ókorból szobrok maradtak ránk, néhány szép és nagybecsű lépmás. A középkor nagyjait idomtalan, iszonyúan hosszú, rettenetesen felfegyverzett és rendezen oroszlánfön taposó sírszobrok őrzik. Aztán megjelennek a kis érmek, rajtuk egy-egy arcz, egy jelmondat, egy címer, pajzs, vagy egy-egy jelenet — mindenik nagy állomás az emberiség történetében. Aztán jönnek a képek, metszetek, rajzok, egy-egy emberi léleknek a kifejezését, eszméit őrizve meg a papíron vagy a vásznon, egy-egy emberi arcot, melynek vonásaiban eszmék tükröződnek, eszmék, a melyek egyszer a világra hatottak. Egy-egy arcz, egy-egy sor a világtörténetből, kifejezője egy-egy emberi léleknek, a melyre hatott az akkori társadalom, az akkori nevelés, az akkori élet. Ezek a képek a szemléltető világtörténet. Minden, a mit a multból tudunk, ez a csomó kép és egy csomó okirat. És mily szájalmasan keveset mondanak ezek az arczok! A képirok ügyetlensége meghamisította a történelmet s a tudomány töredékesége meghamisítja az okleveleket. Abból, a mit az ezredek éltek át, ez a pár adat jutott el hozzánk, a melynek bizosságaról senki sem lehet bizonyos. A legnagyobbak is csak egy berajzolt papirlapot és egy

fekete betűkből kétes bizonyossággal összeállított sort hagytak maguk után. Ez volna hát az egész történet? Óh nem, Ádámtól Napoleonig egy sem halt meg a nélkül, hogy életének valami nyoma ne legyen mindünknek az életében ma, akár vagyunk frakkos és bádoginges gentlemenek, a kiknek a történelem csak változó jelenetek káprázatos színjátéka, akár egyszerű falusi paraszt, a kinek a világtörténet nem jelent semmit öntudatosan, de öntudatlanul jelenti az ő lassú emberré és egy nemzet tagjává lételet, akár művészek, a kik csak színes, visszajöhletlenül elmúlt jeleneteket látnak benne, akár filozofusok, a kik az okok összekapcsolódását a végtelenségig követni bírják: mindünknek a lelkében él minden embernek a nyoma, a ki valaha a világon élt. És ezekről a régi metszetekről, a melyeken egy-egy lehetetlen frizurájú dáma, egy-egy nevétségesen öltözött, meglehetősen kifejezéstelen arczú férfiú tekint reánk, egyúttal egy-egy emberi kornak az eszméi szállanak felénk, titkosan, rejtelmesen és a nehéz szagú metszetek közt a mult lehellel imbolyog. Ezeknek a régi képeknek a kiadásával igen nagy szolgálatot tesz a tudomány és az irodalomnak, sőt a művészetnek is az a vállalat, a mely *Nagy Képes Világtörténet* címén immár a VII-ik kötetig jutott s melyet Marczali Henrik, a tudós egyetemi tanár szerkeszt. A nagy munka 12 kötetben lesz teljes. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod.-Int. Rt., Budapest, VIII., Üllői-út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Felelős szerkesztő:
Dr. Mikler Károly.

Kiadótulajdonos:
Kösch Árpád.

Nyilt-tér.*

Azon pótolhatlan veszteség alkalmából — mely úgy engem, mint gyermekeimet örökös gyászba borított — a kifejezett nagybecsű s szívből fakadó részvétért leghálásabb köszönetemet nyilvánítom a mélyen tisztelt közönségnek.

Dr. Artim Mihály.

F. hó 10-ikén a sétatéren egy ismeretlen hölgygyel találkoztam, ki tőlem tüzet kért, cigarettára rágyújtott s azután tovább ment.

A többi híresztelt részlet a valódsággal ellenkeszik.

Egy tvsz. tisztviselő.

* Az e rovatban közölttekert nem vállal felelőséget a Szerk.

Képviselőválasztásokra



„VICTORIA“
zászlókészítő vállalat
képviselősege
Eperjes, Fő-uteza 31.

3241—1901. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott m. kir. erdőhivatal zárt írásbeli versenytárgyalás útján eladja tövön az óvizi m. kir. erdőgondnokság V. v.-s. 25. tag 1., 3., 6., 10.; VI. v.-s. 16. tag 1., 2., 3.; 27. tag 1., 2., 4., 6., 7.; 28. tag 14.; VII. v.-s. 32. tag 2.; 33. tag 2.; VIII. v.-s. 39. tag 1., 2., 3., 4., 5., 8., 9.; 40. tag 2., 3., 4., 10., 11., 12., 13.; IX. v.-s. 41. tag 1., 2., 3., 5., 6., 9., 12.; 43. tag 4., 5., 6., 9., 10.; 44. tag 5., 9., 11., 12.; 45. tag 1., 2., 3., 4.; X. v.-s. 46. tag 1., 2., 3., 6., 7., 9., 10., 11.; 47. tag 1., 4., 5., 6., 8., 12., 16. és 17. osztagaiban gyérítés útján, a túlsűrűn álló és elnyomott törzsek kiszedése által termelhető mintegy 8—10 ezer darab **fenyő táviró-póznát három (3) korona hetvenhárom (73) fillér m.³-kinti kikiáltási ár mellett.**

Az ajánlatok 500 (ötszáz) korona bánatpénzzel felszerelendők és **f. évi augusztus 6-ikán délelőtti 11 óráig** az alulírott erdőhivatalnál benyújtandók.

Az ajánlatokban kiteendő számokkal és betűkkel a megajánlott ár és az ajánlkozó azon nyilatkozata, hogy a szerződési feltételeket ismeri s azoknak magát aláveti.

Később benyújtott, vagy kellően fel nem szerelt ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Az árverési és szerződési feltételek az alulírott m. kir. erdőhivatalnál és az óvizi m. kir. erdőgondnokságnál megtekinthetők.

Sóóvárott, 1901. évi július hó.

M. kir. erdőhivatal.

Holland amerikai útírány: Rotterdam-NewYork**Legközelebbi hajó-indulás:**

Potsdam: augusztus 1-sején d. u. 2 órakor.
Maasdam: augusztus 8-án reggel 6¹/₂ órakor.
Rotterdam: augusztus 15-ikén d. u. 2 órakor.
Amsterdam: augusztus 22-én reggel 6 órakor.

Új kettőscsavarú gőzhajók:

Rotterdam 8302 t., Statendam 10320 t., Potsdam 12500 tonna.

Árak: Az I. hajóoszt.-ban 264 kor.-tól fejjebb a kikötőből.
A II. " 228 kor.-tól fejjebb a kikötőből.
III. osztály 185 kor. 40 fill. Bécsből.

Hajóoszt.-iroda: Bécs, I., Kolowratring 10. Fedélzet-iroda:
Bécs, IV., Weyringergasse 7/A.

Fiók-irodák Ausztriában: Brünn, Innsbruck és Trieszt.

Globus tisztító kivonat
a
legjobb femtisztító szer

Dobozok 10, 16 és 30 fillér minden, plakátok által hirdetett üzletben.

Minden kísérlet további használatát biztosítja.

Feltaláló és egyedüli gyáros:

FRITZ SCHULZ jun. Aktiengesellschaft, Lipose és Eger.

Mindazon urak és hölgyek,

kik súlyt fektetnek valóban jó strapáz-ruhára, forduljanak egyenesen az első beszerzési forráshoz.

Agráci daróc-posztó (Loden) világhírű,

miután az csak valódi természetes juh-gyapjúból lesz előállítva, miért is jótállás mellett szintartó és átzáthatlan.

Czégünk különlegességei:

Női-ruhák: 120 cm. széles Styria durva szálú, minden színben, méterje — frt 95 kr.

Schöckel közép szálú 1 « 38 «

Hochlantsch finom szálú 1 « 58 «

Férfi-öltönyöknek: 136 cm. széles: méterenkint 2 frt 75 kr. és 2 frt 95 kr.

Teveszőr-daróc 160 cm. széles havelockok és téliköpenyekhez méterje 2 frt 30 kr.

Szétküldési osztály:

Erstes Grazer Kaufhaus,
Graz, Jakomini-Platz 13.

Minták ingyen és bérmentve!
Küldemények 10 forinton felül bérmentve.



1490—1901. tkvi sz.

Árverési hirdeteményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Oszwald Tivadar eperjesi ügyvéd végrehajthatónak **Gres János** nmtai lakos végrehajtást szenvedő elleni 110 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék (az eperjesi kir. járásbírói területén levő Finta községben fekvő, a finta 2. sz. tkvben A. I., 1., 3—6., 8., 9., 11—15. sorsz. a. foglalt ingatlanokból A. 2. és B. 2. sorsz. alatt Gres Jánost illető 2/3-öd ingatlan birtokjuttalékra a 930 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1901. évi július hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor** Finta községhez tartozó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel 93 koronát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

Kir. törvényszék, mint telegkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1901. évi május hó 4-ikén.

Urbán Gyula,

kir. toszái bír.



Geschmackvolle, leicht ausführbare Toiletten, vornehmstes Modenblatt

WIENER MODE

mit der Unterhaltungsbeilage „Im Boudoir“.

Jährlich 24 reich illustrierte Hefte mit 48 farbigen Modenbildern, über 2800 Abbildungen, 24 Unterhaltungsbeilagen und 24 Schnittmusterbogen.

Vierteljährig: K. 3.— = Mk. 2'50.

Gratisbeilagen:

„Wiener Kinder-Mode“

mit dem Beiblatt

„Für die Kinderstube“

Schnitte nach Mass.

Als Begünstigung von besonderem Werthe liefert die „Wiener Mode“ ihren Abonnentinnen Schnitte nach Mass für ihren eigenen Bedarf und den ihrer Familienangehörigen in beliebiger Anzahl gratis gegen Ersatz der Expeditionsspesen unter Garantie für tadelloser Passen, wodurch die Anfertigung jedes Toilettestückes ermöglicht wird.

Abonnements nehmen alle Buchhandlungen und der Verlag der „Wiener Mode“, Wien, VI/2, unter Beifügung des Abonnementsbetrages entgegen.

695. szám.

M. kir. áll. méntelep-parancsnokság, Debreczen.

Árlejtési hirdetemény.

A debreczeni m. kir. áll. méntelep eperjesi, debreczeni, turiaremetei, rimaszombati, szatmárnémetii és jászberényi osztályainál elhelyezett katonai legénység és ménállomány részére 1901. november 1-től 1902. október végéig szükség-lendő **takarmány és egyéb czikkek biztosítása tárgyában f. évi augusztus 28-án d. e. 10 órakor** írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog alulírott méntelep-parancsnokságnál megtartatni.

A szállítási feltételek úgy az alulírott méntelep-parancsnokságnál, mint az egyes teleposztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlatok szerkesztésére vonatkozólag felhivatik az érdekeltek figyelmé a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdeteményekben foglalt mintára.

Debreczen, 1901. évi július hó.

A debreczeni m. kir. áll. méntelep parancsnoksága.

Kereskedők, gyárosok, ügyvédek és általában mindenki részére a legjobban és legolcsóbban szerkezett információt

SECURITAS
— A BÉLTÉLEK 1880. —

Tudakozó iroda.
Tulajdonos:
Neumann Ármín
Budapest
V., Kálmán-utca 12. szám.

Delice

Minden hirdetés felesleges,
a dohányzó egyszer veszi
és többé mást nem szíhat

legjobb, valódi francia szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Zahler Mórnál Eperjesen.

Zacherlin

Nem papirzacskókban, csupán palaczkokban a valódi!

Ez az igazán csálhatatlan, gyökerező segítség mindenféle rovar-faj kipusztítására.

Kapható Eperjesen:

Atasz D.,	Fried Simon,	Mikolík István,
Barts E. gyógsz.,	Gallotsik J. V.,	Molitorisz gyógsz.
Bein Simon,	Glücksman Mór,	Neumann B. özv.,
Böhm Simon,	Holénia Béa,	Oszwald D. özv.,
Bohrand J. V.,	Holländer Samu,	Schönfeld Izidor,
Dahlström Károly,	Kónya Miklós,	Singer S. Fiai,
Diamant R.,	Lefkovits Emi,	Sváby Ferencz,
Feldmann Adolf,	Lindner J. Mór,	Wencze István.

Ezenkívül a vidéken mindenütt, hol a Zacherlin-falragasz ki van téve.

Lakás kerestetik.

Legközelebb Eperjesre költöző s két tagból álló úri család részére kerestetik augusztus vagy november hó 1-jére egy lakás, mely 4 szobából, konyhából, éléskamrából s ha lehet, eseléd- és fürdőszobából álljon.

Czím a kiadóhivatalban.

Tanoncz

felvétetik

Zavatzky Szilárd

rőfös- és vászon-üzletében

Eperjesen.

Férfiak ingyen kapnak

olyan új találmányú orvosságot, mely az elveszített erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalas könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatreméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatal-kori kihágások folytán nem bajokban, szifilisben, valamint elveszített férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi-orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik fiatal-kori kihágásokból származó nem bajokban szellemi elgyengülésben, vagy krónikus bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges csodálatos eredménnyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Oreg, fiatal egyaránt írhat a State Medical Institutnak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, a kik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki írhat érette bárholon magyarul, mire titoktartás mellett postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy a tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell czímezni: State Medical Institute, 82 Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mindig bérmentesítendők.

Leszállított árak!

Az utolsó
idényből
visszamaradt

nőiruha-kelmeiket

napernyőket és confectiót

u. m.: kabátka és gallérokat mélyen leszállított áron kiárúsítom; melyre a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívom.

Kiváló tisztelettel **ZAVATZKY SZILÁRD**

divat- és vászonkereskedő Eperjesen.



Legújabb kitüntetés:

Aranyérem

Világkiállítás Páris, 1900.

Együttműködés a vegyes élelmiszeriparnak.

Sokkal jobb mint a piros tisztító pomádé

Globus tisztító-kivonat

Fritz Schulz jun. Akt.-Ges.,
LIPCSE és ÉGER.

Mindenütt kapható!

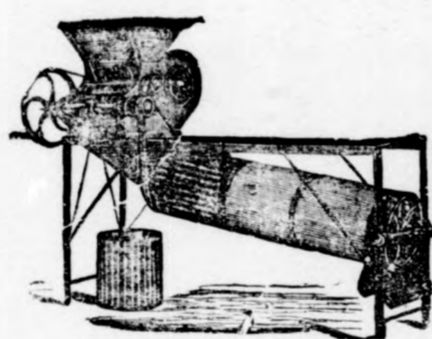
Milleniumi kiállítás 1896.: Nagy milleniumi érem.

STAHEL és LENNER, Budapest.

Trieur- és lemezlyukasztó-gyár.

Gyár: Balona József-utca 8. sz., Margit-híd és nyugali pályaudvar közl.

Ajajljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:



csékely költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökké átalakítását.

Malom-trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott v. hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari v. gazd. célokra.

— Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek. —

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a búza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a búza közüli, és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lencsetisztító s osztályozó trieurök az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó trieurök.

Szabad. trieur és osztályozó-gépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására.

Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer-rendszerű trieurök

„Schimandl-zár“

riadó biztonsági zár betörések ellen!

Szabadalmazva az összes államokban!

Egyedüli biztos védelem betörések ellen!

Fontos bankok, ékszerészek, kereskedők, gyárosok, háztulajdonosok, magánlakások stb. részére.

T. cz. ! A «Schimandl-zár», mely a betörők ellen az egyedüli biztos óvszer, egy csinosan fényezett ajtózárra, a melyet csupán az erre szolgáló kulccsal lehet kinyitni. A legcsekélyebb kísérletre, hogy ezen zárat idegen vagy tolvajkulccsal kinyissák, avagy az ajtó-részek betörésére irányuló kísérletre is: egy kalapács kapcsolódik ki, a mely egy villamos-csengővel érintkezve, ezt mozgásba hozza, illetőleg a megkísérelt erőszakos kinyitást riadó csengéssel jelzi. A betörés kísérletének megakadályozására szolgáló csengő tetszés szerint alkalmazható a cselédszobában, a házmesternél, vagy bármely más alkalmas helyen. Kívánatra ugyanazon emeltyűvel egy ugyanitt alkalmazott löveg is nagy durranással elsüthető, a mely az alvo szomszédságot is felriasztja. A «Schimandl-zár» mindenféle ajtón, ablakon, redőnyön, pincze- és padlásajtón, szóval mindenütt könnyen alkalmazható, a hol betörés elhárítandó, és feltétlenül megbízhatóan jelzi minden betörési kísérletet. A «Schimandl-zár», melyből ezek vannak már használatban, darabonként 15 koronába kerül.

Bővebbet Schimandl Gézánál Budapesten, VIII., József-körút 77. sz.

Első os. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

Homlokzat-festék-gyár

Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstr. 120. (saját házában)

Arany-érmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intéző-ségek, vasutak, ipari-bánya és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mézben föloldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában kilonként 16 krtól fölfelé szállítanak és a mi a festék szintisztaságát illeti, azonos az olajfestékekkel.

Mintakártya, ugyszintén utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Flóizetési a
negyedévre
Hirdetési díj: Háro
tésért

Egy nagy

Egy asó n
Egy röp

Koszorús
jut eszünkbe
tünk egy-egy
hírt a táviró
És ez a «
érezett ez a n
ben rázza me
lyabb megdöl
ha a híre egy
ha a halálhír cs
mint egy tiszt
alázó rombolá

Az a hír,
kiváló egyete
tudósnak, az
képviselőházi
s különösen p
kenyebb ténye
jelentette, szí
nyilallott röp
elmondhatatlan

egész nemzet
Váratlanul
háború nélkül
Nemzetéle
igazán csak
törhetette derél
el. Még halálá
mint a mikéj
a nemzet és
— az igaz szal
kimagasló ére
kivüli volt eg

AZ „EPE

A FE

ETA

Aspazia ...
napok ...
Ot
It
Fő
Ar
Hó
Fe
Mi

Melkhizédek
s úgy félt tő'e,
megigérte, hát:

És mikor m
vel bolyongott t
az egészséges, t
szemérem, ninc
nak mutatja m
uralkodó ösztö

Oh milyen
milyen gyönyör
tapasztalt, s mil
az a gyöngéde
Melkhizédek
nyerte termész
kibontotta szárn
derült ege alatt
A tudós érte